

ALGEMENE KAMER

ZAAK NV VMMA t. NV VRT

(dossier nr. 2011/022)

BESLISSING
nr. 2011/030

24 oktober 2011

In de zaak van NV Vlaamse Media Maatschappij tegen NV Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie

De Vlaamse Regulator voor de Media (algemene kamer), samengesteld uit:

Dhr E. BREWAEYS, *voorzitter*,
Dhr C. ADAMS, *ondervoorzitter*,
Dhr R. LANNOO,
Mevr P. VALCKE, *leden*,
en Dhr D. PEEREMAN, *griffier*,

Na beraadslaging op 24 oktober 2011,
Neemt op dezelfde datum de volgende beslissing:

PROCEDURE

1. Met een aangetekende brief van 12 augustus 2011 aan de Vlaamse Regulator voor de Media (hierna: de VRM) legt NV Vlaamse Media Maatschappij (hierna : VMa), met maatschappelijke zetel Medialaan 1 te 1800 Vilvoorde, klacht neer tegen NV Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (hierna: VRT), met maatschappelijke zetel August Reyerslaan 52 te 1043 Brussel, naar aanleiding van het opknippen van een programma waarin korte berichtgeving is verwerkt en het op aanvraag aanbieden van dat deel van het programma.

De uitzendrechten van de samenvattingen van de Belgische eerste klasse voetbalcompetitie voor de seizoenen 2011-2012 tot en met 2013-2014 zijn via Telenet in sublicentie aan klager toegekend.

VRT biedt op Videozone, dit is een dienst verspreid via internet en onder andere toegankelijk via de website sporza.be, onder meer afzonderlijke fragmenten uit haar "Journaal" aan, die bestaan uit het sportnieuws waarin ook korte berichtgeving verwerkt is. Klager visualiseert dit door toevoeging van enkele schermafdrukken.

De klager voert aan dat VRT daardoor artikel 124, § 4, van het Mediadecreet schendt.

2. Met een aangetekende brief van 24 augustus 2011 bezorgt de VRM de klacht aan VRT.

3. VRT bezorgt haar schriftelijke opmerkingen bij aangetekende brief van 15 september 2011.

Bij brief van 20 september 2011 wordt een afschrift van deze opmerkingen aan de klager bezorgd.

4. De partijen zijn in hun betoog en verweer gehoord op de zitting van 17 oktober 2011.

De klager wordt op de zitting vertegenwoordigd door Ben Appel. VRT wordt op de zitting vertegenwoordigd door Merel Janssen en Jo Deferme.

5. Zoals beloofd op de zitting bezorgt klager op 17 oktober 2011 een afschrift van de beelduitwisselingsovereenkomst tussen klager en VRT.

TOEPASSELIJKE REGELS

6. Artikel 124, § 4, van het Mediadecreet luidt als volgt:

“Het is toegestaan dat dezelfde programma's waarin korte nieuwsverslagen volgens de voorwaarden, vermeld in dit hoofdstuk, zijn verwerkt, en die de omroeporganisatie lineair heeft uitgezonden, eveneens door dezelfde omroeporganisatie op aanvraag worden aangeboden.”

A. Argumenten van de aangeklaagde omroeporganisatie.

7.1. VRT wijst op het gegeven dat VMMA en VRT sinds jaar en dag een overeenkomst hebben omtrent de uitwisseling van beelden van sportevenementen waarop zij exclusieve rechten bezitten, en dit met het oog op het gebruik ervan in het kader van vrije nieuwsgaring. Deze overeenkomst bevat geen specifieke bepaling rond het gebruik van het beeldmateriaal op internet.

In de sublicentieovereenkomst is slechts één afwijking overeengekomen op het recht van VMMA om de beelden als eerste uit te zenden. VRT merkt op dat dit haar rechten uit hoofde van de vrije nieuwsgaring evenwel niet beperkt.

Het is de opdracht van VRT om haar aanbod te brengen via alle relevante media : radio, televisie, internet en mobiel. Daarom biedt VRT ook haar sportverslagen en relevante reportages uit het journaal en de

sportactuaiprogramma's aan via (de videozone van) haar sportnieuwswebsite.

VRT haalt Europees recht en Europese rechtspraak aan om aan te tonen dat het recht op vrije nieuwsgaring een grondrecht is dat voor elk medium geldt, ook voor de (sport) nieuwssites van VRT, en dat de interpretatie van artikel 124, § 4, van het Mediadecreet door klager in strijd is met het EVRM.

Een zodanige interpretatie dat een omroeporganisatie alleen haar integrale journaal via haar nieuwssite mag aanbieden en niet de afzonderlijke reportages met beeldmateriaal verkregen onder de paraplu van de vrije nieuwsgaring, leidt immers tot een ongeoorloofde inperking van het recht van een omroeporganisatie om haar mening te uiten via al haar media.

Uit dit alles besluit VRT dat artikel 124, § 4, van het Mediadecreet haar niet belet om de sportverslagen, waarin VRT beeldmateriaal van de Jupiler Pro League verwerkt heeft, via haar sportnieuwssite aan te bieden. Het gaat immers niet om dit beeldmateriaal apart, maar om sportverslagen gecreëerd onder de redactionele verantwoordelijkheid van VRT, waarin dit beeldmateriaal werd verwerkt. Het aanbieden van deze verslagen, die identiek zijn aan hetgeen lineair werd uitgezonden, via de sportnieuwssite van VRT is dan ook geen businessmodel dat op basis van die fragmenten wordt gecreëerd. De interpretatie van klager zou impliceren dat VRT verhinderd wordt een aan het medium internet aangepaste verslaggeving over actuele sportevenementen aan te bieden.

7.2. VRT begrijpt ook niet dat klager thans klacht indient. Beide partijen hebben al jaren, sinds het ontstaan van hun respectieve nieuwswebsites, de journaalitems afzonderlijk op deze websites aangeboden, ongeacht of deze verslagen beeldmateriaal bevatten verkregen in het kader van de beelduitwisselingsovereenkomst. Geen van beide partijen heeft hier ooit een bezwaar tegen geuit. Het gebruik van verslagen met dergelijke beelden is volgens VRT minstens conform een stilzwijgende overeenkomst tussen partijen, waarmee partijen in onderling overleg hebben afgeweken van de artikelen 121 tot en met 124 van het Mediadecreet. In dat geval betreft dit geschil de uitvoering van een contractuele relatie waarvoor de VRM onbevoegd is en moet de VRM minstens de uitspraak over de sanctie opschorten tot de uitspraak van de bevoegde gerechtelijke instantie.

B. Beoordeling.

8.1. VRT maakt niet aannemelijk dat er te dezen sprake is van een stilzwijgende overeenkomst tussen partijen waarmee zou worden afgeweken van de artikelen 121 tot en met 124 van het Mediadecreet.

De beelduitwisselingsovereenkomst tussen beide partijen bepaalt overigens, zoals VRT zelf aangeeft, niets over het aanbieden van beeldmateriaal op internet.

Uit deze elementen blijkt dat het hier niet om een contractueel geschil tussen partijen gaat waarvoor de VRM onbevoegd is. De VRM moet zich dus uitspreken over de toepassing van artikel 124, § 4, van het Mediadecreet.

8.2. Voor zover de tekst van artikel 124, § 4, al twijfel zou laten bestaan, blijkt duidelijk uit de voorbereidende werken dat de decreetgever beoogde dat omroeporganisaties een programma dat al lineair werd uitgezonden en korte nieuwsverslagen bevat, ook op aanvraag kunnen aanbieden, zij het dat het gaat om hetzelfde, identieke en integrale programma:

“De korte nieuwsverslagen mogen uitsluitend in niet-lineaire diensten worden gebruikt indien hetzelfde programma door dezelfde omroeporganisatie via uitgestelde verslaggeving wordt aangeboden. Er dient voor te worden gezorgd dat de praktijk van omroeporganisaties om hun rechtstreekse televisie-uitzendingen van nieuwsprogramma’s na de rechtstreekse uitzending op aanvraag aan te bieden, mogelijk blijft zonder dat individuele programma’s moeten worden bewerkt waarbij fragmenten moeten worden weggelaten. Deze mogelijkheid wordt beperkt tot de aanbieding op aanvraag van identieke televisieprogramma’s door dezelfde omroeporganisatie, zodat zij niet kan worden benut om nieuwe businessmodellen op aanvraag te creëren op basis van fragmenten.” (memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet betreffende de radio-omroep en televisie, *Parl.Doc.*, VI. Parl., 2008-09, nr.2014/1, 46).

In dit geval bewerkt VRT het lineair uitgezonden programma door de sportfragmenten uit haar journaals te lichten en deze via haar sportnieuwssite (dus niet via haar algemene nieuwssite) én onder de naam Jupiler Pro League aan te bieden, ook al bevatten de fragmenten nog andere sporttakken dan voetbal. Het oorspronkelijk lineair uitgezonden programma is op die manier bewerkt en ingekort en stemt feitelijk overeen met de creatie van een nieuw businessmodel op aanvraag op basis van fragmenten. VRT begaat hiermee een inbreuk op artikel 124, § 4, van het Mediadecreet.

Tenslotte verduidelijkt de memorie van toelichting ook dat met die bepaling uitvoering wordt gegeven aan artikel 3duodecies, 5°, van de Richtlijn Audiovisuele Mediadiensten (huidig artikel 15, 5°, in de gecodificeerde versie van 10 maart 2010). Daardoor wordt het verweer van VRT over een mogelijke strijdigheid met Europese regels, weerlegd (zie memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet betreffende de radio-omroep en televisie, *Parl.Doc.*, VI. Parl., 2008-09, nr.2014/1, 46).

8.3. Uit bovenstaande blijkt dat VRT een inbreuk pleegt op artikel 124, § 4, van het Mediadecreet door het opknippen van een programma waarin korte

berichtgeving is verwerkt en het op aanvraag aanbieden van dat deel van het programma, zoals hierboven beschreven.

8.4. Bij het bepalen van de sanctie houdt de VRM er rekening mee dat het om een eerste inbreuk gaat. Daarom is een waarschuwing met het bevel de overtreding stop te zetten een gepaste sanctie.

OM DEZE REDENEN, BESLIST DE VLAAMSE REGULATOR VOOR DE MEDIA

1. de klacht van NV Vlaamse Media Maatschappij ontvankelijk en gegrond te verklaren.
2. In hoofde van NV Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie een inbreuk op artikel 124, § 4, van het Mediadecreet vast te stellen.
3. Overeenkomstig artikel 228, eerste lid, 1°, van het Mediadecreet NV Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie te waarschuwen met het bevel de overtreding stop te zetten.

Aldus uitgesproken te Brussel op 24 oktober 2011.

D. PEEREMAN
griffier

E. BREWAEYS
voorzitter

Tegen deze beslissing kan beroep tot nietigverklaring worden aangetekend bij de Raad van State. Dat beroep moet worden ingesteld bij aangetekende brief binnen zestig dagen na de kennisgeving, overeenkomstig de bepalingen van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

